Peter Wallenbergs anförande vid Investors bolagsstämma den 14 maj 1996

Detta tal ska inte bli långt. Det kommer att beskriva en del av mina känslor inför årets bolagsstämma och den tacksamhet som jag anser borde uttryckas för det som åstadkommits till fromma för alla aktieägare i Investor.

Men först vill jag också - mycket snabbt - blicka framåt och säga några ord om den situation som hela det svenska industrisamhället står inför.

Vad som för närvarande sker i världen är ytterst fascinerande. Aldrig i vår internationella historia har vi sett en sådan utveckling som den vi nu upplever. Länder som Kina med 1,3 miljarder invånare, Indien med i storleksordningen 800 miljoner invånare och andra starkt växande marknader ger helt nya dimensioner till det industriella tänkandet.

De möjligheter som dessa marknader skapar kommersiellt på sikt är helt överväldigande. Här är det inte så att man enbart söker efter högteknologiska produkter, utan det handlar även om avsevärda investeringar av mera infrastrukturell karaktär. Det handlar också om uppbyggnaden av hela bank- och finansområdet.

Många av dessa utvecklingsländer, ja de allra flesta, har ont om kapital men skapar i allt ökande omfattning nya investeringstillfällen i allt från infrastruktur till konsumtionsvaror. I stor utsträckning gäller detta för närvarande mest kapitalvaror med vidhängande krav på krediter i stor skala.

För nästan allt finns det intressenter, för nästan allt som kan tillverkas finns det köpare. Inte minst har vi fått uppleva att de allra flesta av Investors bolag haft framgångar i dessa områden, och då framförallt i Kina under senare år.

Takten i denna utveckling är mångfalt större än den vi har att beskåda i de sedan länge industrialiserade områdena i världen. Här handlar det om att bygga upp ekonomier som på sikt kommer att jämställa länderna med det utvecklade Västerlandet.

Vi i Sverige måste anpassa oss till att de största framtida utvecklingsmöjligheterna för svensk industri inte finns i Europa utan på den andra sidan jordklotet.

Trots dessa nya gigantiska möjligheter handlar den svenska näringspolitiska debatten fortfarande mest om hur vi ska komma vidare inom EU - det område i världen som kanske växer allra minst i dag.

Att svensk industri inte kan fortsätta att leva huvudsakligen för Europa, det är något som också våra politiker måste upptäcka. Vi måste alla hjälpas åt för vara med på de nya marknaderna.

Utvecklingen, framförallt i Asien, kommer inte att vara bestående endast under en kort tid. De otillfredsställda behoven är oändliga, och hanterat på rätt sätt är möjligheterna nästan obegränsade för svensk industri.

Vi har i Sverige under de senaste hundra åren klarat av att etablera världsomspännande marknadsandelar för många av våra internationella företag, så jag ser inget skäl till varför vi inte skulle klara av även detta.

Nu är det upp till oss att visa att vi fortfarande kan göra det som vi tidigare gjort. Men det krävs en gemenskap och förståelse av de verkliga förhållandena från alla parter i vårt samhälle för att vi framgångsrikt ska kunna anta denna moderna tiders utmaning.

Och så tillbaka till det som jag tänkte säga om Investor.
På mindre än fem år har ert företag ökat sitt värde från cirka 10 miljarder till över 80 miljarder kronor.

Detta är ingen händelse som bara blivit av. Det är resultatet av ett långt målmedvetet arbete parat med en sällsynt förmåga att planera och genomföra den största affär som någonsin utförts av ett svenskt företag!

Jag talar naturligtvis om årets introduktion av Scania på såväl den svenska som den amerikanska börsen - New York Stock Exchange - det första svenska företaget som någonsin registrerats där.

Upphovsmannen sitter här bredvid mig och hans medarbetare, som under många månaders förberedelser under ovanligt pressade förhållanden sett till att varje liten detalj bearbetats. Denna till antalet begränsade grupp finns att finna såväl bland Investors som Scanias förutseende och kunniga ledning och staber.

En enig nationell och internationell expertkår har klassat denna operation som ett föredömligt utfört arbete. Ekonomiskt finns det bara en grupp människor som fått förmånen av den nu fullbordade affären. Den gruppen är Investors aktieägare - stora som små.

Jag vill därför föreslå att vi till protokollet av dagens förhandlingar får registrera en enig stämmas uppriktiga tack till dem som genom sin fantasi, uppfinningsrikedom och stora självuppoffrande arbete åstadkommit allt detta - till ert företags och därmed Er aktieägares fromma.

Tack!